

ting opstå, og det vigtigste i en sådan situation er, at man forstår at indrette sig på de nye vilkår.

Men allerførst vil jeg gerne lige slå fast, at når hr. Villy Søvndal i sit spørgsmål bruger udtrykket den ulovlige angrebskrig, er det en forkert formulering. Der er ikke tale om en ulovlig angrebskrig. Som det fremgår af Udenrigsministeriets notat af 17. marts i år om det juridiske grundlag for indsatsen i Irak, er der tale om en militær aktion, som er iværksat på grundlag af bemyndigelse fra FN's Sikkerhedsråd. Det notat er i øvrigt tidligere oversendt til Folketinget.

Lad mig derfor blot begrænse mig til at konstatere, at den multinationale indsats med henblik på at afvæbne Irak i alt væsentligt synes at forløbe efter planen. Koalitionsstyrkerne strammer fra flere sider grebet om det irakiske styre og begynder at nærme sig udkanten af Bagdad. Samtidig forsøger koalitionsstyrkerne fortsat at sikre forsyningslinjer til den humanitære bi-stand til den irakiske civilbefolkning.

Regeringen håber, at det irakiske militær vil give efter for overmagten, sådan at de egentlige kamphandlinger kan blive begrænset mest muligt.

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal ikke opholde mig så lang tid ved folkeretten. Det har vi jo gjort ved tidligere lejligheder, og jeg kan godt huske, at statsministeren ikke deltog i debatten de to lange dage, vi havde i Folketinget, hvor statsministeren valgte at blive siddende. Det er jo statsministerens ret ikke at ville deltage i en debat, men den har vi så nu.

Jeg vil så bare gøre opmærksom på, at FN's tidligere generalsekretær Boutros Boutros-Ghali her i weekenden til engelske medier, BBC, siger: Denne intervention er klart en overtrædelse af FN's charter. Jeg gentager: Denne intervention er klart en overtrædelse af FN's charter.

Det er vel i øvrigt også grunden til, at hovedparten af landene i FN's Sikkerhedsråd var imod denne krig. Det er jo grunden til, at den koalition, som statsministeren omtaler, er en meget snæver koalition, en ekstremt snæver koalition af lande. Det er, fordi man er ude i noget, som der folkeretligt ikke er belæg for.

Så sagde statsministeren: I al væsentlighed går det efter planen. Her må jeg sige, jeg tror, statsministeren og måske den amerikanske forsvarsminister står meget alene med det synspunkt, at det i al væsentlighed går efter planen.

Jeg vil bare nævne nogle af de ting, der jo slet ikke forløber, som man havde antaget. Den ame-

rikanske vicepræsident, Cheney, siger, at kort-huset falder sammen i løbet af ganske kort tid. Det sker ikke, og konsekvensen er jo, at denne krig bliver en helt anden krig, hvor civilbefolkningen kommer til at betale en ekstremt høj pris, også fordi det ser ud til at blive en kamp om byerne.

Kl. 14.05

De amerikanske officerer – jeg tror også, statsministeren har bemærket, at der i USA er en kæmpe debat om det – spørger: Hvorfor blev vi vildledt, hvorfor skulle vi sende vores soldater ud til en kamp, vi aldrig havde mulighed for at forberede dem på, fordi nogle vildledte os om, hvad det var for en krig, vi skulle i gang med?

Og så må jeg sige, at jeg står helt undrende over for, at det efter statsministerens opfattelse i al væsentlighed går efter planen. Efter planen! Er det virkelig rigtigt, at statsministeren synes det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, planen er at afvæbne Saddam Hussein, og det kan tilsyneladende kun lade sig gøre ved at nå frem til Bagdad, og man nærmer sig Bagdad efter planen.

At der undervejs kan opstå mange uventede ting, som man har måttet tage højde for, og at man så ændrer sine planer undervejs, er så noget andet. Men planen er naturligvis at nå frem til en afvæbning af Saddam Hussein, og det kan tilsyneladende kun gøres ved at gå direkte til ham selv, om man så må sige, og det kan vel efter al sandsynlighed gøres i Bagdad eller omegn. Og det går efter planen, at man nærmer sig Bagdad.

Det er i øvrigt ikke rigtigt, når hr. Villy Søvndal taler om en ekstremt snæver koalition. Jeg tror, der er mere end 40 lande, som på den ene eller på den anden måde bakker op bag den internationale koalition til afvæbning af Saddam Hussein og befrielse af den irakiske befolkning.

Når jeg hører hr. Villy Søvndal, kommer jeg lidt i tvivl om, hvem hr. Villy Søvndal egentlig ønsker der skal vinde den her krig. Men hr. Villy Søvndal har selvfølgelig chancen for i begrundelsen for sine spørgsmål at få gjort det klart, hvem han egentlig ønsker der skal vinde. Det vil jo være kedeligt for hr. Villy Søvndal, hvis han efterlod et indtryk af, at han egentlig håber, at Saddam Hussein vinder, for det ville jo være en støtte til en tyrant og en despot, som undertrykker sit folk, dræber, torturerer, forfølger politiske